

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Cereri Cu Valoare Redusă](#) > [Estonia](#)

Cereri cu valoare redusă

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estonia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Normele procedurale naționale pentru procedurile judiciare privind cauzele civile sunt prevăzute de [Codul de procedură civilă](#) (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*).

În temeiul articolului 403 din Codul de procedură civilă, o instanță poate, cu acordul părților, să se pronunțe fără audierea acestora.

În temeiul articolului 404 din Codul de procedură civilă, o instanță poate dispune ca o cauză care implică o acțiune cu valoare pecuniară să fie soluționată prin procedură scrisă în cazul în care valoarea acțiunii nu depășește suma de 4 500 EUR în cazul creanței principale și, împreună cu creanțele accesorii, suma de 8 000 EUR.

În temeiul articolului 405 din Codul de procedură civilă, o instanță exercită o marjă de apreciere echitabilă și poate soluționa o acțiune prin procedură simplificată, respectând doar principiile procedurale generale prevăzute în cod, în cazul în care acțiunea în cauză are o valoare pecuniară, iar valoarea acțiunii nu depășește suma de 3 500 EUR în cazul creanței principale și, împreună cu creanțele accesorii, suma de 7 000 EUR.

În cazul în care reclamantul solicită acest lucru, o acțiune pentru plata unei sume de bani care rezultă dintr-o cambie sau un cec ori o acțiune de executare silită care decurge dintr-o ipotecă, o ipotecă asupra unei nave sau un gaj înregistrat se soluționează prin procedură pe bază de înscrisuri, cu condiția ca toate elementele care susțin cererea să poată fi dovedite cu ajutorul documentelor și ca documentele necesare să fie anexate la cerere sau ca reclamantul să le prezinte în termenul stabilit de instanță.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

1.2 Cu acordul părților, instanța poate dispune ca o cauză civilă să fie soluționată prin procedură scrisă, indiferent de tipul și valoarea cauzei.

Instanța poate dispune utilizarea procedurii scrise fără acordul părților în cazul în care cauza implică o acțiune cu o valoare pecuniară, iar valoarea acțiunii nu depășește suma de 4 500 EUR în cazul creanței principale și, împreună cu creanțele accesorii, suma de 8 000 EUR.

Procedura simplificată poate fi aplicată în cazul în care acțiunea are o valoare pecuniară, iar valoarea acțiunii nu depășește suma de 3 500 EUR în cazul creanței principale și, împreună cu creanțele accesorii, suma de 7 000 EUR.

În cazul în care o acțiune pentru plata unei sume de bani care rezultă dintr-o cambie sau un cec sau o acțiune de executare silită care decurge dintr-o ipotecă, o ipotecă asupra unei nave sau un gaj înregistrat este soluționată prin intermediul procedurii pe bază de înscrisuri, nu se stabilește nicio valoare-limită.

1.2 Aplicarea procedurii

Cererile de inițiere a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă pot fi depuse la instanță în format electronic sau prin intermediul unui furnizor de servicii poștale. Cererile pot fi depuse în format electronic prin intermediul sistemului de informații creat în acest scop [[dosarul electronic public \(Avalik e-toimik\)](#)] sau prin trimiterea unui e-mail la adresa de e-mail conceput în acest scop. Datele de contact ale instanțelor din Estonia sunt disponibile pe [site-ul web al instanțelor](#). Cererile trebuie semnate de către expeditor. Cererile depuse în format electronic trebuie să poarte semnătura digitală a expeditorului sau să fi fost transmise printr-o metodă care să aibă un grad similar de securitate și care să permită identificarea expeditorului. Cererile pot fi depuse, de asemenea, în format electronic, prin fax sau într-o altă formă care poate constitui o înregistrare scrisă, cu condiția ca exemplarul original al documentului pe suport de hârtie să fie transmis instanței fără întârziere. În cazul în care se urmează procedura simplificată, instanța poate eludeze dispozițiile legale privind cerințele referitoare la forma în care trebuie depuse cererile.

Atunci când dispune utilizarea procedurii scrise cu acordul părților în temeiul articolului 403 din Codul de procedură civilă, instanța va stabili cât mai curând posibil perioada în care pot fi depuse cererile și documentele și data pentru publicarea hotărârii și va informa părțile în această privință. Părțile își pot retrage acordul pentru procedura scrisă numai dacă situația procedurală se modifică în mod semnificativ. În cazul în care o parte nu informează instanța dacă este de acord cu procedura scrisă, se pornește de la premisa că partea respectivă dorește examinarea cauzei în cadrul unei ședințe de judecată.

În temeiul articolului 404 din Codul de procedură civilă, atunci când dispune utilizarea procedurii scrise într-o cauză care implică o acțiune cu valoare pecuniară, instanța va stabili termenul de depunere a cererilor și a documentelor și data pentru publicarea hotărârii și va informa părțile în această privință. Instanța poate modifica termenul în cazul în care acest lucru este justificat de o modificare a situației procedurale. Instanța va anula utilizarea procedurii scrise în cazul în care consideră că este esențial ca o parte să se înfățișeze personal pentru a explica faptele pe care se întemeiază acțiunea. În cazul în care o parte solicită să fie audiată, aceasta va fi audiată indiferent dacă s-a dispus sau nu o procedură scrisă.

În temeiul articolului 405 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, instanța poate soluționa o acțiune prin procedură simplificată, fără a fi necesară o ordonanță specifică în acest sens. Atunci când exercită o marjă de apreciere echitabilă și soluționează o acțiune prin procedură simplificată, instanța trebuie să respecte doar principiile procedurale generale. În cadrul procedurii simplificate, instanța se asigură că drepturile și libertățile fundamentale și drepturile procedurale esențiale ale părților la procedură sunt respectate și audiază, de asemenea, o parte la cererea acesteia. În acest scop, nu este necesară convocarea unei ședințe de judecată. Cu toate acestea, părțile la procedură trebuie să fie informate cu privire la dreptul lor de a fi audiate de instanță. Simplificarea procedurilor este o opțiune pentru instanță și nu o obligație.

Atunci când soluționează o acțiune prin intermediul procedurii simplificate, instanța poate, printre altele:

- să țină evidențele actelor de procedură numai în măsura în care instanța consideră necesar acest lucru și să excludă dreptul de a formula obiecții cu privire la respectivele evidențe;
- să stabilească termene diferite de cele prevăzute de lege;
- să recunoască, de asemenea, persoane care nu sunt menționate în lege drept reprezentanți contractuali ai unei părți la procedură;
- să eludeze dispozițiile legale privind cerințele referitoare la forma în care sunt prezentate și obținute probele și să recunoască drept probă și mijloacele de probă care nu au fost depuse sub jurământ, inclusiv declarațiile părților la procedură;
- să eludeze dispozițiile legale privind cerințele pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură și forma în care părțile la procedură trebuie să depună actele, cu excepția cazului în care se notifică sau se comunică o acțiune împotriva unui pârât.
- să renunțe la procedura preliminară scrisă sau la o ședință de judecată;
- să obțină probe din proprie inițiativă;
- să pronunțe o hotărâre în cauza respectivă fără o parte descriptivă sau o motivare;
- să declare puterea executorie imediată a unei hotărâri pronunțate în respectiva cauză, chiar și în alte cazuri decât cele prevăzute de lege sau fără garanția prevăzută de lege.

În cazul în care valoarea unei cauze civile se încadrează în limita procedurii simplificate, se aplică dispozițiile privind procedura simplificată, inclusiv în cazul unui apel împotriva unei decizii luate în cadrul procedurii

simplificate. Același dispoziții se aplică și în cazul în care se judecă o cauză civilă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO L 199, 31.7.2007, p. 1), în măsura în care procedura simplificată nu este reglementată de regulamentul menționat. În temeiul regulamentului, cauza poate fi soluționată de instanța regională (*maakohus*) competentă relevantă.

Procedura pe bază de înregistrări se aplică la cererea reclamantului, cu condiția ca toate elementele care susțin cererea să poată fi dovedite cu ajutorul documentelor și ca documentele necesare să fie anexate la cerere sau ca reclamantul să le prezinte în termenul stabilit de instanță.

Mijloacele de notificare sau comunicare electronică care pot fi utilizate pentru transmiterea actelor către instanțele din Estonia sunt [sistemul electronic de informații](#) și notificarea sau comunicarea actelor prin e-mail sau fax. Atunci când se trimite un document instanței prin fax, exemplarul original al documentului scris trebuie prezentat instanței fără întârziere după trimiterea faxului. În cazul în care se introduce un apel împotriva unei hotărâri judecătorești, exemplarul original al cererii de apel trebuie depus în termen de 10 zile.

Curtea poate considera că o cerere sau un alt act de procedură transmis prin e-mail de o parte la procedură este suficient, chiar dacă nu respectă cerințele privind semnătura digitală, cu condiția ca instanța să nu aibă nicio îndoială cu privire la identitatea expeditorului sau transmiterea documentului, în special în cazul în care documentele care poartă o semnătură digitală au fost trimise anterior instanței de la aceeași adresă de e-mail în aceeași cauză de către aceeași parte sau în cazul în care instanța a fost de acord ca cererile sau alte documente să îi poată fi prezentate și în această formă.

De asemenea, acordul prealabil poate fi acordat pe cale electronică prin intermediul [sistemului electronic de informații](#), prin e-mail sau prin fax. Acceptarea notificării sau comunicării prin mijloace electronice în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul european cu privire la cererile cu valoare redusă poate fi, de asemenea, transmisă instanței odată cu cererea de inițiere a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

Actele de procedură trebuie notificate sau comunicate avocaților, notarilor, executorilor judecătorești, administratorilor judiciari și agențiilor guvernamentale de stat sau locale, pe cale electronică, prin intermediul sistemului informatic conceput în acest scop. Notificarea documentelor prin alte metode este permisă numai dacă există un motiv întemeiat.

Un apel împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă poate fi introdus la tribunalul districtual (*ringkonnakohus*) care are competență în ceea ce privește instanța regională care a pronunțat hotărârea în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă. Apelul trebuie introdus în scris și trebuie să includă:

1. numele instanței care a pronunțat hotărârea atacată, data hotărârii și numărul cauzei civile;
2. o cerere expresă a apelantului, care să indice atât măsura în care acesta contestă hotărârea instanței de prim grad de jurisdicție, cât și hotărârea tribunalului districtual sesizat de apelant;
3. motivarea apelului;
4. momentul notificării sau comunicării hotărârii atacate.

Motivarea apelului trebuie să includă:

1. dispoziția legală încălcată de instanța de prim grad de jurisdicție în hotărârea sa sau la pronunțarea hotărârii sale ori faptele pe care instanța de prim grad de jurisdicție nu le-a stabilit corect sau le-a stabilit într-o măsură necorespunzătoare;
2. cauza încălcării dispoziției legale sau a stabilirii incorecte sau necorespunzătoare a faptelor;
3. o trimitere la elementele de probă pe care apelantul dorește să le utilizeze pentru a dovedi fiecare constatare de fapt.

Documentele justificative care nu au fost prezentate instanței de prim grad de jurisdicție și prin care apelantul solicită instanței să le accepte trebuie anexate la cererea de apel.

În cazul în care introducerea unui apel este motivată prin prezentarea de fapte și probe noi, motivul neprezentării instanței de prim grad de jurisdicție a acestor fapte și probe noi trebuie să fie indicat în cererea de apel.

În cazul în care apelantul dorește ca instanța să audieze un martor sau să obțină o declarație sub jurământ a unei părți la procedură ori să dispună efectuarea unei expertize sau a unei inspecții, acest lucru trebuie indicat în cererea de apel și trebuie oferită o motivare în acest sens. În acest caz, numele, adresele și datele de contact ale martorilor sau ale experților, dacă sunt cunoscute, trebuie indicate în cererea de apel.

În cazul în care apelantul dorește examinarea cauzei în cadrul unei ședințe de judecată, trebuie să indice acest lucru în cererea de apel. În caz contrar, se pornește de la premisa că apelantul este de acord cu soluționarea cauzei prin procedură scrisă. Instanța notifică sau comunică cererea de apel contrapărții și stabilește un termen în care aceasta își poate prezenta poziția.

O cerere de reexaminare a unei hotărâri judecătorești în temeiul Regulamentului privind procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este soluționată de instanță prin intermediul unei hotărâri. Dacă este necesar, cererea este examinată în cadrul unei ședințe de judecată. În cazul în care cererea este acceptată, procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă va continua în același mod ca în perioada anterioară pronunțării hotărârii. Pot fi introduse apeluri la un tribunal districtual împotriva hotărârilor judecătorești de respingere a cererilor de reexaminare a hotărârilor judecătorești. Apelurile împotriva hotărârilor pronunțate de un tribunal districtual pot fi introduse la Curtea Supremă (*Riigikohus*) numai în cazul în care tribunalul districtual a respins apelul.

Quantumul taxei de stat este stabilit pe baza valorii cauzei civile, care, la rândul său, este determinată pe baza sumei care face obiectul cererii. La calcularea valorii unei cauze civile, valoarea creanței principale se adună cu valoarea creanțelor accesorii. În cazul unei cereri în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă pentru recuperarea dobânzilor de întârziere care nu au devenit exigibile, suma care corespunde dobânzii de întârziere aferente unui an trebuie să fie, de asemenea, adăugată la sumă. Valoarea taxei de stat se determină pe baza sumei finale primite (valoarea cauzei civile) și în conformitate cu tabelul prezentat în [anexa 1 la Legea privind taxele de stat \(riigilõivuseadus\)](#), astfel cum se menționează la articolul 59 alineatul (1).

Trebuie plătită o taxă de stat pentru jumătate din valoarea acțiunii pentru o cerere de reexaminare a unei hotărâri judecătorești în cadrul unei proceduri care se desfășoară în temeiul Regulamentului privind procedura cu privire la cererile cu valoare redusă. Această taxă de stat va fi de cel puțin 100 EUR și de cel mult 2 100 EUR.

Pentru introducerea unui apel trebuie plătită aceeași taxă de stat ca și cea care a fost plătită la instanța regională pentru depunerea inițială a cererii de inițiere a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, ținând seama de amploarea apelului. Atunci când se introduce un apel sau un recurs în casație împotriva unei hotărâri pronunțate prin intermediul procedurii pe bază de înscrisuri sau împotriva unei hotărâri provizorii sau parțiale pronunțate cu rezerve, se presupune că valoarea cauzei este echivalentă cu 1/4 din valoarea cauzei în primă instanță.

Atunci când se introduce un recurs în casație la Curtea Supremă, trebuie plătită o taxă de stat echivalentă cu 1 % din valoarea cauzei civile, ținând seama de amploarea recursului. Quantumul taxei de stat este stabilit în conformitate cu articolul 59 din Legea privind taxele de stat. Taxa de stat nu este mai mică de 100 EUR și mai mare de 4 760 EUR.

Trebuie plătită o taxă de stat de 70 EUR pentru introducerea unei cereri de apel un tribunal districtual sau la Curtea Supremă.

Taxa de stat poate fi plătită prin transfer bancar în oricare dintre conturile bancare ale Ministerului Finanțelor: SEB Pank - numărul contului bancar EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH22); Swedbank - numărul contului bancar EE062200221059223099 (SWIFT: HABA22); Luminor Bank - numărul contului bancar EE221700017003510302 (SWIFT: RIKO22); LHV Pank - numărul contului bancar EE567700771003819792 (BIC/SWIFT: LHV222).

În cazul în care o hotărâre judecătorească pronunțată în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă nu este executată în mod voluntar, atunci competența pentru executarea acesteia revine [executorilor judecătorești](#).

Instanțele care soluționează cererile de inițiere a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă (a se vedea punctul 1.2) au competența de a lua măsurile menționate la articolul 23.

1.3 Formulare

Nu există formulare standard aplicabile la nivel național pentru procedurile simplificate.

1.4 Asistență

Asistența judiciară este acordată în conformitate cu procedura prevăzută în [Legea privind asistența judiciară finanțată de stat](#) (*riigi õigusabi seadus*) și la capitolul 18 subcapitolul 6 din Codul de procedură civilă. Acordarea asistenței judiciare finanțată de stat este decisă pe baza unei cereri depuse de persoana în cauză.

Cererea pentru a beneficia de asistență judiciară finanțată de stat în calitate de parte la o procedură judiciară într-o cauză civilă este înaintată instanței care judecă sau care are competența de a judeca respectiva cauză.

O persoană fizică poate beneficia de asistență judiciară finanțată de stat dacă situația sa financiară în momentul în care solicită asistența judiciară nu îi permite să plătească pentru servicii juridice competente, dacă este în măsură să plătească pentru servicii juridice numai parțial sau în rate sau dacă, după achitarea serviciilor juridice, situația financiară nu îi mai permite să își acopere cheltuielile pentru nevoile de subsistență de bază.

Asistența judiciară finanțată de stat se acordă unei persoane fizice care, la momentul depunerii cererii de asistență judiciară, își are domiciliul în Republica Estonia ori într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau este cetățean al Republicii Estonia sau al unui alt stat membru al Uniunii Europene. Domiciliul se determină în conformitate cu articolul 62 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1). Alte persoane fizice beneficiază de asistență judiciară numai dacă au dreptul la aceasta în temeiul unei obligații internaționale impuse Estoniei.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Spre deosebire de procedura standard în ceea ce privește o acțiune, o instanță poate, într-o cauză care este soluționată prin procedură simplificată în temeiul articolului 405 din Codul de procedură civilă, să obțină probe și din proprie inițiativă. Instanța poate să eludeze dispozițiile legale privind cerințele referitoare la forma în care sunt prezentate și obținute probele și să recunoască drept probă și mijloacele de probă care nu au fost depuse sub jurământ, inclusiv declarațiile părților la procedură.

În cadrul procedurii pe bază de înscrisuri, sunt acceptate ca probe numai documentele prezentate de părți și declarațiile făcute de părți sub jurământ. Probele pot fi furnizate numai în ceea ce privește o acțiune pentru plata unei sume de bani care rezultă dintr-o cambie sau un cec, o acțiune de executare silită care decurge dintr-o ipotecă sau dintr-o ipotecă asupra unei nave și pentru a dovedi autenticitatea sau falsificarea unui document. Nu se acceptă alte probe, iar obiecțiile nu sunt luate în considerare. În cadrul procedurii pe bază de înscrisuri nu pot fi depuse alte cereri sau cereri reconvenționale. Pentru a dovedi o creanță accesorie care decurge dintr-o cambie sau un cec, este suficientă fundamentarea creanței.

Normele privind obținerea de probe sunt prevăzute în capitolul 25 din Codul de procedură civilă. Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, ambele părți ale unei acțiuni trebuie să dovedească faptele pe care se întemeiază pretențiile și obiecțiile lor. Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, părțile pot conveni asupra unei repartizări a sarcinii probei diferită de cea prevăzută de lege, precum și asupra naturii probelor pentru dovedirea anumitor fapte. Probele sunt furnizate de părțile la procedură. Instanța poate invita părțile să prezinte probe suplimentare. În cazul în care o parte la procedură care dorește să prezinte probe nu poate prezenta ea însăși probele, aceasta poate solicita instanței să obțină probele. Atunci când prezintă probe sau solicită obținerea de probe, partea la procedură trebuie să specifice faptele relevante pentru cauză pe care dorește să le dovedească prin prezentarea probelor sau prin solicitarea obținerii probelor. Orice cerere de obținere a probelor trebuie să includă, de asemenea, informații care să permită obținerea acestora. În cadrul procedurii preliminare, instanța stabilește un termen în care părțile trebuie să prezente probele sau să solicite obținerea de probe. În cazul în care cererea unei părți la procedură de obținere de probe este respinsă deoarece partea nu a plătit în avans costurile aferente obținerii probelor, în pofida faptului că instanța a solicitat efectuarea plății, partea respectivă nu are dreptul să solicite ca astfel de probe să fie obținute ulterior, în cazul în care acceptarea cererii respective ar conduce la amânarea cauzei.

În cazul în care probele trebuie obținute din afara jurisdicției teritoriale a instanței care instrumentează o cauză,

instanța sesizată poate decide ca o cerere specială pentru un act de procedură să fie adresată instanței în a cărei jurisdicție teritorială pot fi obținute probe. Cererea specială este formulată în conformitate cu procedura în vigoare pentru efectuarea actului de procedură solicitat. Părțile la procedură sunt informate cu privire la data și locul în care trebuie efectuat actul de procedură, însă absența unei părți nu împiedică soluționarea cererii speciale. Procesul-verbal al actului de procedură și probele obținute pentru soluționarea cererii speciale sunt trimise fără întârziere instanței sesizate. În cazul în care obținerea de probe de către o instanță care instrumentează o cauză pe baza unei cereri speciale generează un litigiu și atunci când obținerea în continuare a probelor depinde de soluționarea litigiului respectiv, dar instanța care se ocupă de această chestiune în temeiul cererii speciale nu este în măsură să îl soluționeze, litigiul este soluționat de instanța care judecă cauza principală. În cazul în care instanța care soluționează cererea specială consideră că este oportun, în interesul soluționării cauzei, să predea procesul de obținere a probelor unei alte instanțe, aceasta adresează o cerere în acest sens instanței respective și informează în consecință părțile la procedură.

Probele care sunt obținute într-o țară străină în conformitate cu legislația țării respective pot fi utilizate în cadrul procedurilor civile din Estonia, cu excepția cazului în care actul de procedură efectuat pentru obținerea probelor este contrar principiilor procedurii civile din Estonia. În temeiul Regulamentului (UE) 2020/1783 al Parlamentului European și al Consiliului între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială, completul unei instanțe din Estonia care a solicitat obținerea de probe în conformitate cu procedura prevăzută în regulament sau un judecător care acționează pe baza unei ordonanțe a unei astfel de instanțe poate fi prezent și poate participa la obținerea de probe de către instanța străină. Părțile la procedură, reprezentanții acestora și experții pot să participe la obținerea de probe în străinătate în aceeași măsură în care pot să participe în Estonia. În cazul în care articolul 19 alineatul (3) din regulament permite obținerea de probe în mod direct de către o instanță din Estonia dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, poate participa la obținerea de probe completul instanței care judecă cauza, un judecător care acționează pe baza unei ordonanțe sau un expert desemnat de instanță.

În cazul în care probele urmează să fie obținute în afara Uniunii Europene, instanța solicită obținerea de probe prin intermediul autorității competente, în conformitate cu Convenția privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială. De asemenea, instanța poate obține probe într-o țară străină acționând prin intermediul ambasadorului sau al funcționarului consular autorizat care reprezintă Republica Estonia în țara respectivă, cu condiția ca acest lucru să nu fie interzis de legislația țării respective.

O parte care a prezentat probe sau a solicitat obținerea de probe poate renunța la probe sau le poate retrage numai cu acordul părții adverse, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

1.6 Procedura scrisă

În cadrul procedurii simplificate, o cauză poate fi soluționată prin procedură scrisă. Instanța se asigură că drepturile și libertățile fundamentale și drepturile procedurale esențiale ale părților la procedură sunt respectate și audiază, de asemenea, o parte la cererea acesteia. În acest scop, nu este necesară convocarea unei ședințe de judecată. Instanța poate renunța la procedurile preliminare scrise sau la audierea în instanță.

În cadrul procedurii pe bază de înscrisuri, o cauză poate fi soluționată prin procedură scrisă cu acordul părților.

1.7 Conținutul hotărârii

O hotărâre cuprinde o introducere, un dispozitiv, o parte descriptivă și o motivare. În cadrul procedurii simplificate, o instanță poate pronunța o hotărâre fără partea descriptivă sau expunerea de motive. În cazul în care o instanță este sesizată cu o acțiune prin intermediul procedurii simplificate, aceasta se poate limita, în partea descriptivă a hotărârii, să menționeze numai temeiurile juridice și elementele de probă pe care și-a întemeiat concluziile.

O instanță regională care pronunță o hotărâre într-o cauză în care a fost utilizată procedura simplificată poate preciza că admite introducerea unei cereri de apel. În general, instanța va admite introducerea unei cereri de apel atunci când consideră că este necesară pronunțarea unei hotărâri de către o curte de apel în vederea obținerii avizului unui tribunal districtual într-o chestiune de drept. Nu este necesară motivarea admiterii introducerii unei cereri de apel.

În cadrul procedurii pe bază de înscrisuri, o acțiune este respinsă în cazul în care reclamantul nu și-a dovedit

cererea utilizând probele permise în cadrul procedurii bazate pe înscrisuri. În acest caz, acțiunea poate fi introdusă din nou utilizând procedura standard. În cazul în care instanța admite acțiunea în cadrul procedurii pe bază de înscrisuri în pofida obiecțiilor pârâtului, aceasta pronunță o hotărâre prin care îi rezervă pârâtului dreptul de a-și apăra drepturile în viitor. În scopul introducerii unei cereri de apel și al executării silite, o hotărâre cu rezerve este considerată a fi o hotărâre definitivă. În cazul în care o obiecție care ar fi putut fi formulată prin intermediul procedurii bazată pe înscrisuri este soluționată printr-o hotărâre cu rezerve, pârâtul nu poate, ulterior, să prezinte din nou această obiecție decât în cazul în care hotărârea cu rezerve este anulată sau modificată.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Principii generale:

- Cheltuielile de judecată sunt suportate de partea căzută în pretenții.
- Partea căzută în pretenții rambursează celeilalte părți, printre altele, toate cheltuielile extrajudiciare necesare suportate ca urmare a procedurii judiciare. Părților li se rambursează toate cheltuielile extrajudiciare care ar fi rambursate unui martor, inclusiv despăgubiri pentru orice pierdere de venituri sau alte venituri permanente, pe aceleași temeiuri și în aceeași măsură ca și în cazul martorilor.
- Cheltuielile de procedură ale reprezentantului legal al unei părți sunt rambursate în conformitate cu aceleași norme care se aplică cheltuielilor de procedură ale părții.
- Instanța poate dispune ca părțile să suporte ele însele cheltuielile de judecată, în întregime sau parțial, în cazul în care obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată de către partea căzută în pretenții ar fi extrem de inechitabilă sau nerezonabilă.
- În cazul soluționării parțiale a unei acțiuni, părțile suportă în mod egal cheltuielile de procedură, cu excepția cazului în care instanța repartizează cheltuielile de procedură proporțional cu gradul de soluționare a acțiunii sau obligă părțile să suporte ele însele, în întregime sau parțial, cheltuielile de procedură.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În dispozitivul unei hotărâri pronunțate în cadrul procedurii simplificate, instanța indică normele și termenul pentru introducerea cererii de apel. O cerere de apel poate fi introdusă în cadrul procedurii standard împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul procedurii simplificate. Un tribunal districtual poate soluționa o cerere de apel prin procedură simplificată, indiferent dacă instanța regională a permis o astfel de soluționare, și poate fi introdusă o cerere de apel indiferent dacă instanța regională a permis introducerea unei căi de atac. Tribunalul districtual nu poate lăsa cererea de apel neinstrumentată pentru simplul motiv că se utilizează procedura simplificată.

Împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul procedurii pe bază de înscrisuri se poate introduce o cerere de apel în cadrul procedurii standard.

O parte și un terț care a formulat o cerere independentă pot introduce o cerere de apel împotriva unei hotărâri a unei instanțe de prim grad de jurisdicție. O parte terță care nu a formulat o cerere independentă poate introduce o cerere de apel în condițiile prevăzute la articolul 214 alineatul (2) din Codul de procedură civilă.

O cerere de apel nu poate fi introdusă dacă ambele părți au renunțat la dreptul lor de a introduce o cale de atac în cadrul unei cereri depuse în instanță.

O cerere de apel poate fi introdusă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii către apelant, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care a fost făcută publică hotărârea curții de primă instanță.

În cazul în care, în cursul termenului aferent cererii de apel, se pronunță o hotărâre suplimentară într-o cauză, termenul aferent cererii de apel începe să curgă de la data pronunțării hotărârii suplimentare, inclusiv în ceea ce privește hotărârea inițială. În cazurile în care partea omisă este adăugată la o hotărâre pronunțată fără parte descriptivă sau motivare, termenul aferent cererii de apel începe să curgă de la data la care este pronunțată hotărârea completă.

Dacă părțile ajung la un acord în acest scop și informează instanța, termenul aferent cererii de apel poate fi redus sau majorat cu până la cinci luni de la data la care hotărârea este făcută publică.

O parte la o procedura de apel poate introduce la Curtea Supremă un recurs în casație împotriva unei hotărâri pronunțate de un tribunal districtual în cazul în care tribunalul respectiv a încălcat în mod semnificativ o dispoziție de drept procesual sau a aplicat incorect o dispoziție de drept material. Un terț care nu a formulat o cerere independentă poate introduce un recurs în casație în condițiile prevăzute la articolul 214 alineatul (2) din Codul de procedură civilă.

Un recurs în casație nu poate fi introdus dacă ambele părți au renunțat la dreptul lor de a introduce o cale de atac în cadrul unei cereri depuse în instanță.

Recursul în casație poate fi introdus în termen de 30 de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii apelantului, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care a fost făcută publică hotărârea tribunalului districtual.

■ Ultima actualizare: 31/12/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.